

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 18 Օգոստոս, 2025

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն պարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս ՚մ. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ

Մտել եմ սրբութեանդ սրբոցը, մտել եմ քո Գառան արիւնով:

Եկել եմ ստանալու Հոգուդ բոցը, եկել լցուելու քո փառքով:

Հայր սիրում եմ քեզ, պաշտում եմ քեզ:

Քո անունը սուրբ է, սուրբ է, Տէր:

ԱՊՈԹՔ

Շնորհակալութիւն քեզի, ով Տէր, որ դուն առաջնորդեցիր եւ ապա-հով մեզ հոս հասցուցիր, արժանի ըրէ մեզ Քու ներկայութիւնդ վայելելու: Շնորհակալութիւն Քու տուած անհամար բարիքներուդ համար:

Թող իւրաքանչիւրիս սրտէն ու հոգիէն բղիժած աղօթքը անուշա-բոյր խումկ եւ հոգեւոր ընդունելի պատարագ ըլլայ Քեզի: Շնորհէ որ մեր կեանքի օրերը ապրինք Քու սուրբ երկիւղովդ, եւ Քու սիրոյդ թարգմանը ըլլանք մեր շրջապատին մէջ իբրեւ լոյս եւ աղ: Տէր, ըրէ այնպէս՝ որ մեր սրտերը քու սիրովդ եւ բաղցրութեամբդ լեցուին, եւ մենք ալ քու բարութեանդ ցոլացումը ըլլանք մեր շրջապատին մէջ:

Օրհնէ եւ պահէ մեզ, Տէր, եւ Սուրբ Հոգիիդ շնորհներովը զօրացուր, որպէսզի կարենանք Քու պատուիրաններդ պահել եւ լուսաւորուած մտքով Քու կամքդ կատարենք եւ Քու պատրաստած բարիքներուդ հասնինք բոլոր սուրբերուդ հետ միասին, միշտ փառաւորելով Ամենասուրբ Երրորդութիւնդ՝ Հայր, Որդի եւ Սուրբ Հոգի: Այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒՄ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ:

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վտանգից մերոց: Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուր: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարե-խօսութեամբ սուրբ Աստուածածնին, եւ իջանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գթութեան Տեառն Աստուծոյ: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր, կեցո՛ւ եւ ողորմեա:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՍՈՍ 84

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՏՈՒՆԸ ԵՐԹԱԼՈՒ ԲԱՂՁԱՆՔ

Ինչ սիրելի է տանարդ, Ամենակալ Տէր.
ամբողջ հոգիով կը ցանկամ եւ կը փափափիմ
գաւիթներուդ մէջ բնակիլ, Տէր:
Սիրտս ու մարմինս ցնծութեամբ
կ'օրհներգեն քեզ, անմահ Աստուած:
Հննդուկներն իսկ բոյն կը դնեն Սեղանիդ բով,
ծիծեռնակը հոն բոյն կը շինէ իր ձագերուն,
Ամենակալ Տէր, իմ Թագաւորս եւ Աստուածս:
Երնէկ անոնց, որ տանըդ մէջ կը բնակին,
որովհետեւ անդադար քեզ պիտի օրհնեն:
Երնէկ անոնց, որոնց դուն ես օգնականը:
Երնէկ անոնց, որոնք սրտանց կը փափափին քու տանարդ ուխտի
ելել:
Հագիւ անոնք կ'անցնին Տրտմութեան Հովիտէն,
չոր հովիտը ովասիսի կը վերածուի,
որովհետեւ աշնանային անձրեւները օրհնութեամբ կ'ողողեն գայն:
Կը գօրանան անոնք տակաւ, աւելի եւ աւելի,
մինչեւ գան՝ Սիոնի մէջ Աստուծոյ դիմաց կանգնին:
Ով Տէր, Աստուած ամենակալ, լսէ աղօթքս,
խնդրանքներս մտիկ ըրէ, դուն՝ Աստուածը մեր հայրերուն:
Դուն մեր պաշտպանն ես, ով Աստուած, տես եւ պահէ Օծեալդ:
Կը նախընտրեմ գաւիթիդ մէջ իմ անցուցած մէկ օրս,
քան թէ հազար ուրիշ օրեր՝ գաւիթէդ դուրս ապրուած:
Շատ աւելի կը նախընտրեմ Աստուծոյս տան սեմին կանգնիլ,
քան ամբարիշտ մարդոց տունները բնակիլ:
Որովհետեւ Տէր Աստուած մեր արեգակն ու վահանն է.
շնորհիք ու փառք Տէրը կու տայ,
եւ ոեւէ բարիքէ չի զրկեր անոնք՝ որոնք ամբիժ կեանք մը կ'ապրին:
Ամենակալ Տէր, երանելի է այն մարդը՝ որ քեզի կ'ապաւինի:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ ին հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ ին արարածոց եւ ինձ քաղմամեղիս:*

ԱՍՏՈՒԾՈՑ ՏՈՒՆԸ ԵՐԹԱՆՈՒ ԲԱՂԶԱՆԸ

Այսօրուան Սաղմոսը ուխտաւորին աղօթք-մաղթանք Սաղմոսն է: Երուսաղէմ ուխտի երթալու, եւ Աստուծոյ փաճարը մտնելով Անոր ներկայութիւնը վայելելու: Իսրայէլի ժողովուրդը երբ դուրս եկաւ Եգիպտոսի ստրկութենէն, անապատային թափառումներու ընթացքին, Աստուած քանի մը թելադրու-թիւններ ըրաւ Մովսէսին, սկսեալ Տասնաբանեայ պատուիրաններու փոխութեամբ, փօներու, գոհերու, Ուխտի փապանակին, եւ վկայութեան խորանին, ու անոր մանրամասնութիւններուն: Այս բոլորը դաս-փիարակչական բնոյթ ունէին, անով իրենց կապը, մտերմութիւնը Աստուծոյ հետ ունենալու համար: Պատուիրանները, Աստուծոյ կամքին համաձայն ապրելու, գոհերը, գիտակցելու, թէ մեղքին վարձքը մահ է, ուստի ըստ այնմ զգուշութեամբ ապրելու: Տօներու պարագային, յիշելու թէ Աստուած ինչ ըրաւ իրենց համար. օրինակ Զաւրկական փօնը, իրենց ազատագրումը Եգիպտոսէն, հունձքի փօնը, Աստուծոյ փութած բարիքները ու Անոր հոգածութիւնը: Ուխտի Տապանակը, որպէս Աստուծոյ ներկայութեան թան-ձրական, շօշափելի ներկայութիւնը: Ի վերջոյ, վկայութեան խորանը, հոն ուր որ տեղի պիտի ունենային այս բոլորը, մանաւանդ՝ սորվելու իրենց վրաններէն դուրս գալու եւ Աստուծոյ հանդիպելու այդ վայրը: Ահա այդ երեւոյթը ներկայացնող Սաղմոս մըն է այսօրուան մեր Սաղմոսը, ուր ուխտաւորին ցան-կութիւնն ու փափաքն է Տիրոջ գաւիթներուն մէջ բնակիլ: Այն նոյն փափաքը ինչ որ առիթով մը Պօղոս Առաքեալ պիտի արտայայտուի ըսելով. «Միակ փափաքս է Քրիստոսի հետ ըլլալ»:

Սաղմոսի սկիզբին կը ներկայացնէ Աստուծոյ փաճարին գեղեցիկ եւ սիրելի ըլլալը: Առիթով մը աշակերտներէն ալ պիտի արտայայտուին ըսելով. «Տես, ինչ գեղեցիկ է այս շինուածքը»: Այս վեհութիւնն ու գեղեցկութիւնը պարզապէս նախաճաշակ մըն էր Աստուծոյ գեղեցկութեան եւ վեհութեան, այնքան որքան մարդ արարածը կրնայ ըմբռնել: որովհետեւ խորքին շար աւելին է, քան մը պարկերացուցածը:

Ուխտաւորը երբ Աստուծոյ գաւիթներուն մէջ կ'ուզէ բնակիլ, Աստուծոյ ներկայութիւնը վայելելու համար, սրտով ու մարմնով ցնծութեամբ անմահ Աստուծոյ օրհնութեան երգեր երգելու: Հերաբրբրա-կան է արտայայտութիւնը «սրտով ու մարմնով»: Աստուածաշունչին մէջ սիրտ բացապրութիւնը կը նշա-նակէ միտքս, խորհուրդներս, ըսել կ'ուզէ ամբողջութեամբ հոն եմ ես: Գիտէք, յաճախ մարմնով հոն կրնանք ըլլալ, բայց սրտով, մտքով հոգիով հոն չենք: Այնպէս ինչպէս առիթով մը Աստուած պիտի ըսէ մարգարէին, «Այս ժողովուրդը զիս շրթներով կը պաշտեն, իր սիրտը, միտքը, հոգին ինձմէ հեռու է»: Այսօր մենք ալ այսպէս հաւաքուած, ով գիտէ հիմա այս պահուն մեր միտքը, մտածումները ուր են:

Ուխտաւորը երբ այցելութեան կու գայ Աստուծոյ փաճար, կը նշամարէ, որ նաեւ ճնճողուկներն ու ծիծեռնակը բոյն դրեր են իրենց ձագերուն համար, որոնք նաեւ կը վայելեն Աստուծոյ ներկայութիւնն ու ապահովութիւնը: Ապա կը սկսի երանի փալու Աստուծոյ փան մէջ բնակողին, որովհետեւ անդադար չ'Աստուած պիտի օրհնէ: Երանի կու փայ անոնց, որոնց օգնականը Աստուած ինք է: Քանի-քանի ան-գամներ երանի կու փանք մարդոց, նայած ինչ բանի համար: Երանի այսինչին, ինչ հարուստ է, երանի այս ինչին առողջ է, երանի այսինչին մեծ փուն ունի, շարքը երկար է: Իսկ ուխտաւորը այս բոլորէն անդին ուրիշ բանի համար երանի կու փայ: Այսօր մենք որքանով երանի կու փանք, կամ մեզի երանի կու փան երբ Աստուծոյ փունը կ'երթանք ուխտի: Եւ ինչու է որ երանի կու փայ, որովհետեւ կը տեսնէ թէ ինչպէս Տրամութեան Հովիտէն անցնելէն յետոյ, այդ չոր հովիտը, ովասիսի կը վերածուի, աշնանային անձրեւ-ներով կ'ողողեն եւ աւելի ու աւելի կը զօրանան մինչեւ քան եւ Աստուծոյ դիմաց կանգնին: Այսօրուան մեր ալ կեանքին դրուածքը, երբ փոքրմտեան հովիտէն կ'անցնինք այս կամ այն ձեւով, բայց այդ ճանա-պարհորդութեան ընթացքին մեր ուղղութիւնը դէպի Աստուծոյ փունը երթալու ճանապարհին է ու պէտք է ըլլայ: Ուստի, կը խնդրէ որ Աստուած լսէ աղօթքը, մտիկ ընէ խնդրանքը, խոստովանելով, թէ Աստուած Ինք է իրենց պաշտպանը: Ուխտաւորը կը նախընտրէ Աստուծոյ գաւիթին մէջ անցնելու թէկուզ մէկ քան հազար ուրիշ օրեր գաւիթէն դուրս: Այդ գաւիթէն դուրսը ամբարշտութեան մէջ կամ ամբարիշտ մարդոց փուններուն մէջ: Ի վերջոյ, ուխտաւորը կը խոստովանի որ Աստուած Ինքն է մեր արեգակն ու վահանը, բարիքներէ չի զրկեր այն մարդիկը որ ամբիժ կեանք կ'ապրին եւ երանելի է այն մարդը որ Աստուծոյ կ'ապաւինի: